

סרה, אדי סלע, גבה ממנו עדות. על סמך עדות זו אי אפשר היה אפילו לחלום על הגשת כתב-אישום רציני. לתביעה הכללית לא הועברו אפילו מימצאי בית-המשפט ה' עליון. היועץ המשפטי התמרמר על כך במכתב סודי, אך קשה היה לתאר איך יתגבר על ההכשלה הזדונית של קציני מש' טרה בכירים. בדו"ח סודי אל שר-המשטרה הודה היועץ המשפטי כי לא נותרה לו ברירה אלא לחתור על האשמת סרה בסעיף החמור של מתן עדות-שקר במזיד, ולהטיל תפקיד בסעיף פשוט-חמורה של מתן עדות שקר מתוך איזוהירות.

ואז הסתבר כי המערכה של העולם הזה בחיגור אורח נשאה פרי. אורח קטן אחד לא היה מוכן להשלים עם קנוניה שלמה זו. הודות לאותו אורח קטן הועברו דו"חות סודיים אלה לידעת מערכת העולם הזה. פירסום פרטי הקנוניה לבזות את המשפט, ולעשותו פלסתר, שינה את המצב. קנונית הקצינים התמוטטה. היועץ המשפטי הורה לנהל את התביעה בכל חומרת הדין, ללא כניעה למוזימת הקצינים.

תובעת מוכשרת, סגנית פרקליט מחוז תל-אביב, ויקטוריה אוסטרובסקינה, גיבלה את התביעה בכשרון ובתקיפות. כל כשרונו של הסניגור החתיק (והיקר) יעקב שמשון שמירא, בעצמו יועץ משפטי של הממשלה לשעבר, לא הועילו. כאשר התכנסו השבוע שלוש שופטי בית-המשפט המחוזי בתל-אביב לקרוא את פסק-דינם, קבעו: סרה ש' קר ביודעין. תחת לשלחו לבית-הסוהר, פסקו לו תשעה חדשי מאסר-על-תנאי, למשך שנתיים וקנס של 15 אלף לירות. קבעו השופטים: "מעמדו של סרה נהרס".

*** נבזות הרחמים

אפשר היה לרחם על יחזקאל סרה. אפשר היה לסעון כי הילדרר לדרגת פוסע פלילי מפאת סיפשונו. אפשר היה לסעון כי לא היה אלא כלי-שרת קטן של מנגנון דורסני ורודני, וכי כבר שהוא משרת את דוד בן-גוריון.

אפשר היה גם לסעון כי הועלה כקורבן על מזבח, כדי להציל את בנו של ראש-הממשלה. והרי עמוס בן-גוריון עצמו לא התספר, גם אחרי שנדחתה סופית בקשתו למשפט חוזר. ואילו ראש-הממשלה הקפיד להוכיח את בנו באופן הפגנתי במעמד ה' בטחוני העליון שהתקיים לפני שבוע, עת התחולל הרמס-ליל של צה"ל. מדבריו הסתבר כי בנו היה מליץ-היושר לחיים לסקוב, היינו שהוא יועץ לשר-הבטחון.

כל אלה נקודות מקילות, כדי לרחם על יחזקאל סרה. באופן אישי אני יכול לרחם עליו. כאשר חברי מערכת העולם הזה, לא שמחתי בנפול יחזקאל סרה, איש ש' טען כי חברי ואני הנהנו מצצה והיינו מסור-גלים לרצח המוני לשם טכסים פרסומת. אולם דינה של המדינה אינו כיון הפרט. כאשר המפקד הראשי של המשטרה - ה' אדם שדברו יכול להימשך אסון מאות ואילפי אורחים הנאשמים בעבירות - מסוגל לשקר בבית המשפט, יש לרחם על המדינה, ולא על השקרן.

אנו, אנשי המערכת, וזכרים עוד פרשה, שצפה השבוע בזכרוננו. בשעת הכנת משפ' סו של עמוס בן-גוריון, החליט סרה לסלק את קציני-המשטרה ואב שטיינברג, מתוך חשד (כוזב) שהוא מוסר לנו אינפורמציה. אילו הסתפק בהעברת קציני לתפקיד נידה, אפשר היה להבין, אם כי לא ללחו. אילו הדיחו, תוך שמירה על כבודו, אפשר היה להבין, אם כי לא להצדיק. אך סרה חיקה את ידידיו ממשרד-הבטחון, לגבי פנחס לבון. הוא רצה את קורבנו בדיבה. טען אז סרה, במיטת שומסר למינסוס ברביס: שטיינברג התרועע עם זונות. קיבל שוחד. התחבר עם אנשי העולם התחתון. לולא חש העולם הזה להגנת קורבן, יתכן כי עד היום היה נשאר שמו של זאב שטיינברג, איש נגוי ואב לילדים, מוכתם ובוזי. גם כן היה דרוש מאבק משפטי ארוך ומייגע כדי להוכיח כי דברי המפקח הכללי היה שקר מתועב, וכי הקצין שטיינברג מלא את תפקידו בכבוד.

שטיינברג, איש משטרה בדמו, נשאר מודה. סרה יוצא עתה אף הוא לחיים פרטיים, (בניגוד לשטיינברג הוא מיליונר, היכול להיות חיים נוחים). אולם חתם שהוא רצה להכתיב את את הקצין החף מפשע, רובץ עתה עליו.

בנפול אויבך אל תשחם, ובכשלו אל יגל לבך. זה עקרון מוסרי נעלה. אולם כוחו יפה רק כאשר הוא מחובר לסטק ובא אחריו: אל תתחר במרעים, אל תקנא ברשי עם - כי לא תחיה אחידת לרע, נר רשעים ידעך.

מאחר שהקהל יראה בתוצאותיו אישור או הפרכת הגילויים שלנו. לכן ניסיתי לשכנע את ראשי שורת-המתנדבים למסור את המש' פט לידי פרקליט העולם הזה באותם הימים, עורך-הדין שמואל תמיר.

תחילה היססו ואף סירבו, אולם לבסוף נענו לבקשה - בתנאי שלא יהיה עורך-הדין היחיד. כך הורכבה סוללה של שלושה פרקליטים: תמיר, ארגולד אפלבוים ושלמה תוסיה-כהן.

אחת העדויות המכריעות במשפט היתה זו של יחזקאל סרה. כשנחקר על-ידי תמיר, נשבע סרה כי הוא מכיר את תיקו של שייקה ירקוני, ומתוך הכרה זו הוא קובע כי שייקה לא היה מעולם חשוד ("חס ו' שלום!"). וכי שמו השתרר על-ינין במקרה. ממילא לא היה כל צורך בפרוטקציה של עמוס או של פרודיו לטובת אדם החשוד ב' עבירה פלילית (רמאות בכספי יהודים הר' גים והברחת משבצ).

משפט עמוס התגלגל בערכאות המשפטיות. בית-המשפט המחוזי עשה הכל כדי לטהר את בנו של ראש הממשלה, אך הטיל דופי כבד בכל שאר ראשי המשטרה, ובעיקר

סרה - אחרי פסק-הדין שייקה - חס ושלום

בסרה עצמו. הוא כינה את עדותו בשם "טרגדיה".

בית-המשפט העליון, ששמע את עירעורם הכפול של שני הצדדים, הפך את הקערה על פיה, הרשיע את עמוס כמעט בכל הדב' רים שיוחסו לו, הקטין עד למינימום את הפיצויים שהוטלו על המתנדבים. תוך כדי כך החמיר פי כמה את הקביעה לגבי סרה. קבעו שלוש השופטים, בפסק-הדין שנזכר על-ידי השופט העליון לנדוי: "סרה שיקר". פניה נוספת של עמוס למשפט חוזר נדחתה בחודש האחרון בלילול.

בינתיים סולק סרה מן המשטרה. לקראת הבחירות לכנסת הרביעית הבינו ראשי מפא"י כי נוכחותו של סרה במטה הארצי משחיר את פני השלטון כולו. תחתיו מונה יוסף נחמיאס, אחד מידידיו הקרובים (וש' כנו) של עמוס פרס, איש משרד-הבטחון. סרה נשלח, אחרי היסוסים רבים, לכתן כשגריר בוינה, הנחשבת במשרד-החוץ ל' בירה בלתי-חשובה. אולם כאשר חרץ בית-המשפט העליון את דינו וגילה את סרה כשקרן, אי אפשר היה לדרוש מן האוסטרים להחזיק אצלם שגריר שהמוסד המשפטי ה' עליון של ארצו הגדירו כעריין פלילי. סרה שחזר ארצה דרש להעמידו לדין.

*** אזרח קטן גינה

השבנו היה פשוט. הוא סמך על כך שכל שותפיו לשעבר, אשר רובם מחזיקים קים עדיין במשרות רמות במשטרה ובמני גנון הממשלה, יחפו עליו. אולי קיווה גם כי התביעה הכללית תעשה את מלאכתה רמיה, שלא תלחם ברצינות באדם ששיקר למען בנו של ראש הממשלה. בשיטה ה' משפטית הנהוגה בישראל, כמעט ואין אפשרות לבית-משפט להרשיע עבריין אם התביעה הכללית אינה פועלת נגדו כתיקונה. וכך כמעט היה. ירדו ופקודו לשעבר של

(המשך מעמוד 6)
מערכת הבטחון, ואשר סירבו לתרום פרו' טה לקרן המגן, דבר בה על בעלי תעשייה, שצברו מיליונים מאז קום המדינה, על אנ' שי שוק שחור, על מברתי מטבע ועמיתיהם. בין השאר הועלו שמותיהם של שני אורחים, אשר עד אז לא הכירים בציבור. היו אלה שלום ליגום ושייקה ירקוני.

משם הובילו החוטאים את חוקרי העולם הזה אל ידידיהם ושותפיהם של השניים. במקום כבוד שכן סגן המפקח הכללי של משטרת ישראל, עמוס בן-גוריון, חקירה אחרת הובילה אל עיסקי המיליונים שפיתחה משפחתו של המפקח הכללי עצמו, אחרי שהבן עלה לגדולה במשטרה.

שעת השי"ן הגיעה ביום ה' 18 בינואר 1956, בדיוק לפני חמש שנים, עם הופעתו של גליון העולם הזה (953) ברחובות תל-אביב. על השער הצביעה יד מאשימה לעבר יחזקאל סרה ועמוס בן-גוריון. הכותרת הראשית: "האשמות נגד המשטרה - יחז' קאל סרה ועסקי משפחתו - עמוס בן-גוריון ושותפו שייקה ירקוני - מה התר' חש ביולה של ליגום? בית המשפט ה' עליון בנגות המשטרה - מדוע שותק שיטריה".

*** כת הצעירים מחליטה

הפור נפל בישיבה חשאית. בין השאר נכחו עמוס, משה דיין (אז הרמטכ"ל של צה"ל), שמעון פרס, טדי קולק. הרכב זה היה אחד הגילויים הראשונים להתגבשות גוף חדש במדינה: קבוצת נערי-החצר של ביג'י, שסיימה כמה חודשים לפני כן בהצ' להא את הקנוניה המרושעת להדחת לבון. גם פרס וגם דיין יעצו להתעלם מכל ה' גילויים. אמר דיין: "תסתכלו על חושי. הוא חכם. הוא לא הגיב על גילויי העולם הזה, ולכן לא קרה לו מה שקרה לקסטנר". אולם עמוס עמד תחת לחץ כבד (אם כי אין הוכחה כי דוד בן-גוריון תבע ממנו להגיש משפט).

סרה לא הגיש משפט. עמוס החליט לפ' נות לבית-המשפט. אולם עורך-דין זריז נתן לו עצה מחוכמת: לא לתבוע לדין את ה' עולם הזה, שגילוייו היו פרי חקירה יסו' דית ומוסמכת, אלא להגיש משפט נגד גוף אחר, שגם הוא קישר אותו עם מעשה' שחיתות. "הקהל הרחב", טען עורך-הדין, "לא יבחין בתבדל. הוא ישמע כי עמוס בן-גוריון הגיש משפט, וזה יספיק אותו". כך הוכנסה למשחק קבוצה של סטורני טים בעלי כחנות טובות אך חסרי נסיון ציבורי. שורת המתנדבים, שהחלה את דרכה כאגודה ללימוד עברית במעברות, בתמי' כת הסוכנות היהודית, הושפעה על-ידי ה' אחירה שנוצרה בארץ בעיקבות סידרות ה' גילויים השונות של העולם הזה, החליטה להקדיש אף היא תשומת-לב לסיפור צמרת המדינה. היא פירסמה כמה חוברות-הסברה, שהופצו בחוג מצומצם.

בחבורת שנואה את השם סכנה אורבת מבפנים נגעה השורה בטע קצר, באנשים שהוכרו קודם לכן בסידרת העולם הזה על משתמטי קרן המגן, שלום ליגום ושייקה ירקוני. תוך כדי כך הוזכר עמוס בן-גוריון. עמוס החליט לכתון את החקפתו לחיות זו, אולי מתוך הרגשה כי זו החוליה ה' חלשה. אנשי שורת המתנדבים, שלא היו מנוסים בניסוח קפוני, כללו בדבריהם כמה מילים שמטבען אי אפשר היה להוכיחן ב' בית-המשפט. תחת להסתפק בקביעת העוב' דות שסגן המפקח הכללי קים מגע הדוק עם חשוד במרשת-שחיתות ממאירה, רמזה החוברת של המתנדבים כי תיקו של שייקה אמנם נסגר כתוצאה ישירה מידויות זו. מובן כי עמוס לא השאיר בתיק מיסמך שיקשר בין ידידו ובין סגירת התיק. כך הוגש המשפט הגדול - לא נגד העולם הזה, בעל התפוצה האדירה, על עש' רות האשמותיו החמורות נגד עמוס אלא נגד רמז דק אחד בחוברת בעלת תפוצה מצומצמת.

*** עדות שהיא, טרגדיה

כמה מטובי עורכי-הדין בארץ הצ' עו שרותם למתנדבים. היה ברור לי כי העולם הזה הוא צד סמוי במשפט -

20 סיגריות 50 אג'

ה מ נ ו י -

קבלת חשבונות, נא פרע אותו בהקדם.

שרון ווייט

(מקום ביבי ווייט)

SHARON WHITE

מוצר להלבנת צמר, משי וניילון

אשר הצהיבו

sharon

שרון מכעלים ח'מים בע"מ